

Magatokban ítéljétek meg!

Bibliavlasás: „Abban az esztendőben, amikor meghalt Uzzijjá (Kr.e 772-735) király, láttam az Urat magasra emelt trónon ülve, és palástja betöltötte a templomot. Szeráfok álltak fölötte, mindegyiknek hat-hat szárnya volt. Kettővel az arcát fedte be, kettővel a lábait, kettővel pedig repült. Így kiáltott egyik a másiknak: Szent, szent, szent a Seregek URa, dicsőségével teljes az egész föld! Az ajtó küszöbei megrendültek a kiáltó hangjától, és a ház megtelt füsttel. Akkor azt mondtam: Jaj nekem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom! Hiszen a Királyt, a Seregek URát látták szemeim! És hozzám repült az egyik szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról. Megérintette vele a számat, és azt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat: vétkeid el van véve, és bűnöd meg van bocsátva. Majd az Úr szavát hallottam, aki ezt mondta: Kit küldjek el, és ki megy el nekünk? Én azt mondtam: Íme, itt vagyok én, küldj el engem!” Ézsaiás 6: 1-8.

Alapige: „Legyetek az én követőim, mint én is Krisztusé. Dicsérlek titeket, hogy mindenben emlékeztek rám, és ahogy nektek meghagyott, rendeléseimet megtartjátok. Szeretném, hogy tudjátok, hogy minden férfinak a feje Krisztus, az asszonynak a feje pedig a férfi, a Krisztusnak a feje pedig Isten. Minden férfi, aki fedett fővel imádkozik vagy prófétál, szégyent hoz a fejére. Minden asszony pedig, aki fedetlen fővel imádkozik vagy prófétál, szégyent hoz a fejére, mert ugyanolyan, mintha megnyírták volna. Mert ha az asszony nem fedi be a fejét, akkor vágassa le a haját, hogyha pedig szégyen az asszonynak megnyíratkozni vagy leborotvtatni a fejét, akkor fedje be. Mert a férfinak nem kell befednie a fejét, mivel ő az Isten képe és dicsősége, de az asszony a férfi dicsősége. Mert nem a férfi van az asszonyból, hanem az asszony a férfiből. Mert nem is a férfi teremtetett az asszonyért, hanem az asszony a férfiert. Ezért kell az asszonynak hatalmi jelt viselnie a fején, az angyalok miatt. Mindenesetre az Úrban férfi sincs asszony nélkül, asszony sincs férfi nélkül. Mert amint az asszony a férfiből van, úgy a férfi is az asszony által, az egész pedig Istentől. Magatokban ítéljétek meg (...)!” 1Kor 11: 1-13a.

Vizsgálja meg azért az ember magát, és úgy egyék a kenyérből, és úgy igyék a pohárból, mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem becsüli meg az Úr testét, ítéletet eszik és iszik magának. Ezért erőtlének és betegek köztetek sokan, és ezért halnak meg annyian. Mert ha mi magunk elítelnénk magunkat, nem esnénk ítélet alá. De amikor az Úr ítél meg minket, akkor nevel, hogy a világgal együtt el ne kárhozzunk. 1Kor 11: 28-32.

Vajon töletek indult ki Isten beszéde, vagy egyedül hozzátok jutott el? Ha valaki azt gondolja, hogy ő próféta vagy lelki ajándék részese, vegye eszébe, hogy amiket nektek írok, azok az Úr rendeletei. És ha valaki ezt nem ismeri el, azt sem fogják elismerni. Testvéreim, törekedjétek a prófétálásra, és a nyelveken szólást se tiltsátok. Minden ékesen és jó rendben történjék. 1Kor 14: 36-40.

A mennyei és a földi istentiszteletéről, Istenünk és Atyánk örök felbonthatatlan, szent és megmásíthatatlan rendjéről, Krisztus cselekvően jelen lévő angyalairól hallottunk, kiket Isten szolgálatra állított közénk. Bár nem látjuk őket, semmi kétségünk ne legyen az ő tevékeny jelenlétük felől. Ézsaiás próféta látván látta és látvány teljes volt Isten kibírhatatlan szentségével, melyben még a mennyei lények is eltakarják azt az önmagukat, akik szentségben, dicsőségben, engedelmisségben és erőben felül múlnak bennünket. Isten szolgálatunkra rendelt angyalai szüntelenül látják mennyei Atyánk arcát és ha mi szeretnénk az Urat és megtartanánk a parancsait, akkor az Isten angyalai együtt örvendeznének velünk és az örök üdvösség erői áradnának a tagjainkban, ellenkező esetben nagyon sok elhordozhatatlanul nehéz munkával

terheljük meg a javunkat akaró angyalokat, mert szegénységet, elcsüggedéseket, erőtlenségeket, betegségeket és értelmetlen halálokat kell munkálniuk, melyek az Úr ítéletének eszközei, hogy általuk a kárhozattól mentsen meg és ne engedjen elkárhozni a világgal együtt.

A történet szerint Isten elküldte a fáraó udvarában felnevekedett Mózeszt Egyiptomba azzal az emberfeletti feladattal, hogy a rabszolgasorsra jutott Isten népét vezesse ki az Ígéret földjére. Mire nagy nehezen Mózes kötélnek állt, ugyanannak az Úrnak az angyala, aki Mózeszt Egyiptomba küldte, az odafelé vezető úton az éjjeli szálláson Mózes elé állt, hogy megölje őt (2Mózes 4: 24). Czippóra, Mózes felesége, ki Midián főpapjának volt a leánya, vett egy éles követ és lemetszette Mózes fiának az előbőrét, majd a vérző húsdarabkával a kezében az angyal előtt állva így szólt Mózeshez az angyal füle hallatára:

- Bizony vérjegyesem vagy nékem! Vérjegyes a körülmetélkedésért (2Mózes 4: 25b-26). Akkor az angyal eltávozott és életben hagyta azt a Mózeszt, aki már nem törődött az Isten rendjével és szövetségével.

Igen hallom! Sokan mondják:

- Huszonegyedik század van tiszteletes úr, a harmadik évezred posztmodern, emancipált, egyenlőségi jogokat szivárványzászlón lobogtató büszkén masírozó, ökölbe szorított kezeket égbe emelő emberiség volnánk (...). Még hogy mennyei istentisztelet? Mi az, hogy angyalok, ördög, kárhozat (...)? És mi az, hogy férfinak, férjnek alárendet nő, eltakart asszonyok, a jogok és egyenlőségek csillagok közé űrben elszálló világában? Hát ez vérlázító.

Ilyenkor azonban egy nagyon lényeges kérdést kell feltennünk, és pedig azt, hogy ki gondolja úgy, hogy Isten a mi szabados felfogásunkhoz és életmódunkhoz igazította volna az Ő örök változtathatatlan rendjét, a mennyei istentiszteletet pedig a sokféle földihez? Van a világ számára egy rossz hírem, sem Isten, sem pedig az Ő örök rendje nem változott meg, ahogy a mennyei istentisztelet sem, ha látnánk, a szentség teljessége miatt kibírhatatlan volna a számunkra. Az is lesz, amikor Krisztus Urunk megjelenik a mennyei sereget társaságában! A másodig rossz hír pedig az, hogy Isten nem fogja az ő rendjét a mienkéhez igazítani. Nekünk kell megváltoznunk!

3290 évvel ezelőtt Czippóra, Mózes felesége tisztában volt az Isten változtathatatlan rendjével és az Ő örök szövetségével, amit az Egyiptom törvénye elől menekült juhásszá és nyolcvan évessé lett férje, egykori Egyiptom hercege múltjával együtt már régen maga mögött hagyott és elfelejtett, ugyanis ez az egykoron az izraelita identitásáért ölni is képes Mózes a fiát Isten rendelése szerint a születése után a nyolcadik nap nem metélte körül, nem terhelte reá az Úr örök szövetségének a külső jelét, az Úrhoz való tartozás felségpecsétjével nem részesítette őt abból az istentiszteletből, amelyre Isten őt meghívta, általa pedig nem tette a saját fiait az ígéretek örököseinek, az Izrael testének tagjaivá. Ma ezt úgy mondanánk, hogy nem nevelte a gyermekeit keresztyénnek, az Isten népéhez tartozó istenfélőnek.

Az Úr angyala tehát ezzel az önmagába süppedő, identitást veszített, depressziós, gyermekeit és a jövőt illetően reménytelen, csupán a maga módján vallásos Mózeszel nem volt hajlandó együtt Egyiptomba elmenni a nagy szabadítás közös szolgálatába. Igen, hatalmában állt, hogy azonnal végezzen ezzel a nyavalyás Mózeszel, akit Isten a legdicsőségesebb istentisztelet szolgálatára rendelt, és a kettő, az elhívás és a megérdemelt halálbüntetés, nem zárta ki egymást. 2755 évvel ezelőtt Ézsaiás is azt gondolta, hogy ha népével nem is, de vele minden rendben van, csak hogy amikor megjelent neki az Úr, halálfélelemtől áthatva szembesült az Isten előtti elveszett állapotával. Ahogyan Mózes, úgy Ézsaiás sem állhatott szentségtelenül és tisztátalan

ajakkal a szent Isten szolgálatába. Az Úr megtisztító kegyelmére volt szüksége, csak úgy állhatott a Szent Isten istentiszteletének szolgálatába.

Kétezer évvel ezelőtt Krisztus Urunk a Mózesénél is becsesebb szent istentiszteletre hívott meg bennünket!¹ Az Írás szerint, aki megveti Mózes törvényét, két vagy három tanúbizonyságra, irgalom nélkül meghal. Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltó az, aki az Isten Fiát megtapossa, és a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelem Lelkét megcsúfolja! (Zsid 10:28-29; olvasandó 30-35 versek is!)

Pál kétezer évvel ezelőtt Korinthusban tesz egy fájdalmasan kijózanító ténymegállapítást, amikor azt mondja, hogy az istentiszteleten a nyelvek zűrzavarával szóló, egymással versengő és civakodó, erkölcsi kicsapongásokat, sőt fajtalanzkodást is kipróbáló „keresztyén gyülekezet” azért erőtlenségre, azért oly sok benne a beteg, és azért számol oly sok halottat is mert (...).

Miért is?

Csak azért, mert a Mózeséhez hasonló méltóságú és papi szolgálatra rendelt férfiak és az Isten által nekik társakul adott nők egyaránt megfélemlítettek az Isten szent tiszteletéről, az Úr örök változtathatlan rendjéről és szövetségéről, a benne foglalt jövő és örök élet boldog ígéretéről és nem becsülték meg a Krisztus testét. De mi volna konkrétan ez a rend?

Pál ezt egyfelől így adta elő:

„Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten. 1Kor 11:3.

Mert a férfiúnak nem kell befednie az ő fejét, mivel ő az Istennek képe és dicsősége; de az asszony a férfiú dicsősége. Mert nem a férfiú van az asszonyból, hanem az asszony a férfiúból. Mert nem is a férfiú teremtetett az asszonyért, hanem az asszony a férfiúért.

Ezért kell az asszonynak hatalmi [jelt] viselni a fején az angyalok miatt.” 1Kor 11:7-10.

Isten bűneset utáni Igéje rendelkezett úgy, hogy a férfi úgy van alárendelve Krisztusnak, hogy a családban ő viseli az elsőbbséget. (...) A férfinak adott hatalom miatt Isten dicsősége sugárzik róla. Ha a férfi befedné a fejét (az istentiszteleten) a szolgálatba süllyed arról a kiválóságról, amelybe Isten helyezte, s így csorbul a Krisztus tisztelte is, mert elhomályosítja a Krisztus dicsőségét. Ugyanakkor az asszonyoknak be kell fedniük a fejüket, amikor imádkoznak, máskülönben szégyent hoznak a fejükre, azaz a férjükre és általuk Krisztusra. „Mert ahogyan a férfiú szabadsága gyakorlásával tiszteli és becsüli meg a Főt, úgy az asszony az alávetettséggel (becsüli meg Krisztust); ezért megfordítva, ha az asszony felfedi fejét, az alávetettséget utasítja vissza, amivel megveti a férjét, de az Isten rendjét is, vagyis az Urat.”²

Az ószövetségi Szentírás ezt a lelkületet és tudatlan, vagy tudatosan lázadó magatartást az angyaloknak való exhibicionista tetszelgés parázna tévelygésének nevezi (1Mózes 6: 1-8). Az Írás szerint ugyanis a vízözönt megelőző elnőiesedett³ emberiségben az istenfiai, vagy Júdás apostol szerint a fejedelemségüket és őrhelyüket elhagyó angyalok⁴, amikor látták az emberi hajadonok szépségét, bementek hozzájuk. Általuk születtek az ősi idők nagy hírű vitézei, mely vitézi időknek az özönvíznek kellett véget vetnie, az emberi életkor pedig 120 esztendőre szűkült, mostanra pedig még annak is csak a felére.

¹ Olvasandó a Zsidók 9!

² Kálvin János: Az Első Korinthusi Levél magyarázata. Kiadja A Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója Budapest 2015. oldal 248.

³ Történt pedig, hogy az emberek sokasodni kezdtek a föld színén, és leányaik születtek. Látták az Isten fiai az emberek leányait, hogy szépek, és feleségül vették közülük mindazokat, akiket megkedveltek. 1Mózes 6: 1-2.

⁴ És az angyalokat is, akik nem tartották meg fejedelemségüket, hanem elhagyták az ő lakóhelyüket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartotta. Júd 1:6.

Ma, Krisztus Urunk megjelenésének küszöbén a világ újból a vízözönt megelőző állapotába fejlődött, azaz, hogy süllyedt alá a maga közel nyolcmilliárd emberével a Földön. Merem állítani, hogy keresztyén gyülekezeteink válságát illetően, ha feltesszük azt a kérdést, hogy miért erőtlenségre, miért beteg, és haldoklik a keresztyén egyház, s benne a helyi gyülekezet is, akkor egy csettintésre nyolcmilliárd önjelölt szakavatott válságszakértő állna elő nyolcmilliárd válasszal, de köztük senki nem merné felolvasni Pál apostol korintusiaknak adott egyszerű, de húsbavágóan fájó és önvizsgálatra hívó indoklását, amit mi az igéből hallottunk. Arra a kérdésre tehát, hogy miért erőtlenségre, miért beteg, és miért haldoklik a keresztyén egyház az apostol tömör és velős válasza az, hogy a gyülekezet azért haldoklik és pusztul mert „nem becsüli meg a krisztustest anyaszentegyházat” és nem az Isten rendjében, hanem azon kívül akar úgymond érvényesülni, azaz élni.

Pál apostollal egyetértve Kálvin erről az utóbbi indoklásról azt mondja a kommentárjában, hogy Istennek e világi rendjében különösen az istentiszteleti szolgálat idején, de amúgy a napnak mind a huszonnégy órájában is, az Úr angyalai „ott állnak Krisztus mellett és szolgálnak neki, mint fejüknek. „Amikor tehát az asszonyok arra a szabadosságra vetemednek, hogy az (őket férfitől megkülönböztető) uralom jelképét⁵ jogtalanul (az Isten IGÉJÉVEL nem számolva), és tiltott módon letegyék, akkor lényegét tekintve a szégyenüket fedik fel az angyalok előtt⁶, magyarul meztelenkednek, így Krisztus és az összes angyala is tanúja lesz a DISSOLUCIÓNak, vagyis a házastársi függőség felbontásával egyenértékű engedetlenségnek. Ezt nem lehet angyali bosszúállás, azaz halálhoz vezető következmények nélkül művelni, és amint azt a Mózes és Cippóra történetéből láttuk, az Úr angyala által elsőnek a fiak lesznek betegek és a férfiak fognak meghalni!

Ellenkező esetben viszont, az asszony által önként vállalt, és a fejkendő által is kiabrázolt köztes és közbeiktatott uralom jelének viselése esetében, a hatalom eme jelképe, az Isten és az ő angyalai előtti hitvallás, az élő Isten előtti hódolat, tisztelet és a Krisztus iránti szeretet jele, amivel tanúsítja, hogy ő a férfiúi fő hatalma alatt áll és metakommunikációval, beszéd nélkül érvényesíti az Isten által megkívánt jó rendet és szent akaratot; különben hiába mondja, hogy „legyen meg a te akaratod”, ha ebből az akaratból öntudatlan, vagy Isten ismeretét nélkülöző⁷ szándékos ostobasággal kivonja önmagát.

Az Ige világosságában úgy látom, hogy ma, amikor az ember annyira fellázadt már a Teremtője ellen, hogy saját férfinak, vagy nőnek teremtett testét utasítja el, nem elég egy fejkendő ahhoz, hogy vissza tudjunk helyezkedni az Isten szent tiszteletébe, mint Ézsaiásnak, úgy nekünk is az oltárról vett izzó szén érintésére van szükségünk, hogy az Úrnak kedves életünk legyen.

Másfelől és ugyanakkor, a férfiaknak szent kötelességük a feleségükkel oly módon értelmesen együtt élniük és őket úgy szeretniük, hogy ők elsőnek érezzék, sőt tudják meg, hogy ők örökös

⁵ A jel, jelképre utaló szó itt a: μετωνυμία. Az a μετα és az ονυμία, vagyis az „állndó” és „után” szavak együttese. A görög szó angol megfelelője a „metonyms”, ami egy kifejezés, amelyet valami más helyettesítésére használnak, amelyhez szorosan kapcsolódnak, ilyen az asszony és a fejkendő. Az Élet szép című filmet juttatja ez eszembe. A főhős a fején fejkendővel, derekán egy szoknyát utánzó pokróccal nővé változott, csak hogy megmenthesse a feleségét.

⁶ Kálvin János: Az Első Korinthusi Levél magyarázata. Kiadja A Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója Budapest 2015. oldal 250.

⁷ Serkenjete fel igazán és ne vétkezzetek; mert némelyek nem ismerik Istent; megszégyenítésekre mondom. 1Kor 15:34.

társak az örök élet kegyelmében és dicsőségében, csak velük együtt beszélhetünk a közös üdvösségről, mert különben az imádságok hiúsuljanak meg.⁸

A Krisztus teste megvetésének másik módja a szent jegyekkel való visszaélés. Kálvin szerint kezdetben ugyanis a gazdagok eledelt vittek a közös szeretetvendégségekre, amit a szegényekkel együtt fogyasztottak el. Később azonban ez úgy változott, hogy a finom eledeleket a közösbe tették ugyan, de a szeretetvendégségből a szegényeket kizárták, majdnem úgy, hogy a finomságokat előttük falták fel. Ez az önzés nem az Isten megváltó szeretetében való elmélyülés és nem a Krisztus váltságával megszerzett üdvösség titkából való boldog részesülés, amikor Urunktól a bűneink bocsánatát és az örök életet személyesen vesszük magunkhoz. Erről mondja Pál, hogy „ti” nem az Úr vacsoráját eszitek, ellenkezőleg, hitetlenül megvetitek és nem becsületek meg a Krisztus testét, így ítéletet esztek és isztok magatoknak. Ez a Krisztus megvető kettős öntelt büszkeség és hitlenség nem maradhat következmények nélkül. Korintus, vagyis görögösen kiejtve Korinthosz, Konstantinápoly 1453-ban bekövetkezett elesét követő utóbbi 567 esztendőben 380 évig volt az Oszmán Birodalom része *Gördes* néven. A város a görög függetlenségi és polgárháború során szabadult fel és lett 1833-1858 között a Görög Királyság fővárosa. Isten üdvözítő szeretete és hosszútűrése önvizsgálatra és megtérésre hív, mert nem akar kiszolgáltatni azoknak az erőtlenségeknek, betegségeknek és haldoklásoknak, melyek által még a térképéről is letöröltetnénk.

Ki akar a Krisztus Cipporájává lenni? Ki akar Fejének dicsőséget szerezni? Ki akar fiúi élet menteni? Csak az cselekedhet így, aki Isten rendjében elfoglalja a Krisztusban a teremtés által is neki szánt helyét, aki Isten Igéje mértékével mérve hisz és vallja meg Krisztust. Csak az válhat Isten Cipporájává, aki imádságában, könyörgéseiben és Krisztusnak szóló szolgálatában hitvallásosan ölti magára⁹ az őt férfitől megkülönböztető hatalom és isteni rend jelképét¹⁰.

Ezért nincs a vörösberényi gyülekezetnek néven nevezett női presbitere, mert Urunk világ végezetéig fennálló Szavához és megváltozhatatlan rendjéhez óhajt ragaszkodni. Így tehát, mindenki, aki az Isten templomában szolgál álljon az Úr eme apostoli tanításának mércéje alá és önmagát megpróbálva ítélje meg a hallottakat!

„Ne dobjátok el hát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Mert békességes tűrésre van szükségetek, hogy Isten akaratát cselekedve elnyerjétek az ígéretet. Mert még egy kevés idő, és aki eljövendő, eljön és nem késik. Az igaz ember pedig hitből él, de ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelkem. De mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem a hitői, hogy életet nyerjünk” (Zsidók 10: 35-39). Ámen.

Áldás: Amit tanultatok és átvettetek, hallottatok és láttatok én tőlem, azt tegyétek, és veletek lesz a békesség Istene. Filippi 4: 9.

⁸ A férfiak hasonlóképpen, együtt lakjanak értelmes módon [feleségükkel], az asszonyi nemnek, mint gyöngébb edénynek, tisztességet tévén, mint akik örökös társaik az élet kegyelmében; hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak. 1Pét 3:7.

⁹ Vö.: Hanem (ékesítse magát) a szívnek elrejtett emberét, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt. Mert így ékesítették magukat hajdan ama szent asszonyok is, akik Istenben reménykedtek, engedelmeskedvén az ő férjüknek. Miként Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezvén őt (...). 1Pét 3:4-6a.

¹⁰ A „μετονυμία (metonímia) alatt olyan jelképet ért, amellyel az asszony tanúsítja, hogy a férfi hatalma alatt áll. Ez pedig a fejkendő, amely lehet hímzett hárász kendő, finom vászon, vagy bármiféle más fejtakaró.” Vö.: Kálvin János: Az Első Korinthusi Levél magyarázata. Kiadja A Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója Budapest 2015. oldal 249.